

Књига пророка Данила – сто тридесет и друга

Откривање пророчког значаја другог испита: разумевање лика звери и времена запечаћења 144.000

Jeff Pippenger
2024-03-12

У претходним чланцима посветили смо време утврђивању пророчких одлика другог испита од три испита представљена кроз три анђела. Сваки анђеол представља одређени испит, а други испит је представљен као видљиви испит. Утврдили смо сва три анђела, а и њихови одговарајући испити такође су препознати у првој глави Данила, где се други од три испита заснивао на изгледу Данила и тројице достојних након што су јели вегетаријанску храну, уместо вавилонске хране. Још једна одлика другог испита јесте да је он често представљен приказом сједињења Цркве и Државе.

Сва три анђела и њихове одговарајуће пробе препознају се у паду Невродовог Вавила у једанаестом поглављу Постања. Те три пробе су тамо представљене троструком употребом израза „хајде“ у трећем, четвртном и седмом стиху. Други израз „хајде“, у четвртном стиху, означава пробу другог анђела.

И рекоше: Хајде да сазидамо себи град и кулу, којој ће врх досезати до неба; и да стекнемо себи име, да се не бисмо расејали по лицу све земље. 1. Мојсијева 11:4.

Град представља државу, а кула представља цркву. Они су такође желели одређени карактер, што је представљено у њиховој жељи да стекну себи име. У другом испиту карактер се често испољава, и то у супротности с једним супротним карактером, као што је представљено Каином и Авељем, мудрим и лудим девојкама, или у Даниловом другом испиту у видљивом изгледу између оних који су јели вавилонску храну, насупрот онима који су јели поврће.

Молим те, окушај слуге своје десет дана; и нека нам дају варива да једемо и воду да пијемо. Потом нека се погледају лица наша пред тобом и лица младића који једу од царскога јела; па како видиш, поступи са слугама својим. И он им пристаде у тој ствари, и окуша их десет дана. А на крају десет дана лица им се показаше лепша и телом пунија него код свих младића који су јели од дела царскога јела. Данило 2:12–15.

У милеритској историји, проба другог анђела открила је две класе богомољаца. Класа која није издржала ту пробу постала је кћери Рима; друга класа били су верни који и даље следе напредујућу светлост. Кћери Рима одражавају пророчки састав мајке, а мајка чије су оне постале кћери означена је као мајка блудницама. У пророчком смислу, блудница је црква која ступа у однос са државом, као што је то приказано у обличју папства.

Први од три анђела у четрнаестом поглављу Откривења поседује сва три испита сваког од та три анђела, као што је то случај и у првом поглављу Данила. У дванаестом поглављу Данила такође је препознат поступак испитивања у три корака, тако да се поступак испитивања у три корака налази и на почетку и на крају књиге пророка Данила.

Многи ће се очистити, и убелити, и бити окушани; а безбожни ће чинити безбожно; и нико од безбожних неће разумети; али ће разумни разумети. Данило 12:10.

Прво испитивање у десетом стиху јесте очишћење које се збива у дворишту светишта, где се јагње коље и где се грешнику урачунава оправдање. Друго испитивање у десетом стиху јесте постати бео, што је представљено Светињом у светишту, која представља време када се вернику дарује посвећење. Трећи корак јесте бити окушан, што представља суд у Светињи над светињама, где се Божји народ запечаћује и где се довршава прослављење. Две класе богомољаца представљене су безбожницима који не разумеју и мудрима који разумеју.

Drugi ispit, koji je mnogo puta predstavljen u svetoj Reči, predstavlja vidljivi ispit, u kome se ispoljavaju dve klase bogoslužitelja, i simbolizuje se sjedinjenje Crkve i Države. Podjednako je važno i to što je obeležje drugog ispita da prethodi trećem ispitu, a treći ispit predstavlja sud. Ipak, postoji važna ograda u vezi sa sudom trećeg ispita, jer svaki od ta tri ispita uključuje sud, ali su prva dva ispita smeštena u istoriju u kojoj je razvoj karaktera još uvek moguć. Treći ispit je drugačiji, po tome što je on proročki lakmus-ispit, koji jednostavno utvrđuje kojoj ste klasi bogoslužitelja postali pripadni u prethodna dva koraka procesa ispitivanja.

У времену печења сто четрдесет и четири хиљаде, које је почело 11. септембра 2001. године и завршава се доношењем недељног закона у Сједињеним Државама, постоје три пробе. Прва проба наступила је када је анђео сишао 11. септембра 2001. године, и у складу са анђелом који је сишао у милеритској историји 11. августа 1840. године, та проба је, дакле, проба у погледу исхране. У првом поглављу књиге пророка Данила, прва проба била је када је Данило у своме срцу одлучио да не једе цареву храну. Када је Свети Дух сишао приликом Христовог крштења и када је Он потом постио четрдесет дана, Његова прва проба била је исхрана.

Трећи и последњи испит у времену запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде јесте недељни закон. У то време сви они који разумеју захтеве суботе седмога дана, а ипак изаберу да богослуже у дан сунца, примиће жиг звери, и изгубљени су за вечност. После три године, у првом поглављу Данила, Данило и тројица достојних бише изведени пред Навуходносора (симбол недељног закона), да буду испитани у погледу свога васпитања током претходне три године. Када су Отац и Син сишли у Невродовој причи о побуни при трећем „хајде да“, то је било да помуте њихов језик и расеју их по свој земљи. Трећи испит је лакмус-проба која за вечност раздваја две класе.

„I priča o kukolju i ona o mreži jasno uče da nema vremena kada će se svi zli obratiti Bogu. Pšenica i kukolj rastu zajedno do žetve. Dobre i loše ribe zajedno se izvlače na obalu radi konačnog razdvajanja.”

„Ове приче, опет, уче да после суда нема времена милости. Када се дело јеванђеља доврши, одмах потом следи раздвајање између добрих и злих, и судбина сваке групе заувек је утврђена.“ Христове поуке, 123.

Време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде завршава се ускоро долазећим недељним законом, а између тог трећег испита и првог испита који је дошао 11. септембра 2001. године, други испит се доноси на лаодикијски адвентизам. Нема „времена пробе после суда“, јер је дело јеванђеља тада довршено за сто четрдесет и четири хиљаде.

Сестра Вајт на више места учи да, ако не положимо први испит, онда не можемо положити други испит, а без успешног полагања другог испита испољићемо свој неуспех на трећем, одлучујућем испиту.

„Био ми је указано натраг на објављивање првог Христовог доласка. Јован је био послан у духу и сили Илијиној да приправи пут Исусу. Они који су одбацили Јованово сведочанство нису имали користи од Исусових учења. Њихово противљење поруци која је предсказивала Његов долазак довело их је у положај у коме нису могли лако да приме најјаче доказе да је Он Месија. Сотона је навео оне који су одбацили Јованову поруку да оду још даље, те да одбаце и разапну Христа. Чинећи то, довели су себе у положај у коме нису могли да приме благослов на дан Педесетнице, који би их научио путу у небеску светињу. Раздерење храмске завесе показало је да се јеврејске жртве и обреди више неће примати. Велика Жртва била је принесена и била је прихваћена, а Свети Дух који је сишао на дан Педесетнице пренео је мисли ученика са земаљске светиње на небеску, у коју је Исус ушао сопственом крвљу, да излије на Своје ученике благодати Свога помирења. Али Јевреји су били остављени у потпуној тами. Изгубили су сву светлост коју су могли имати о плану спасења, и још су се уздали у своје бескорисне жртве и приносе. Небеска светиња заузела је место земаљске, али они нису имали никаквог знања о тој промени. Стога нису могли имати користи од Христове посредничке службе у Светињи.“

„Многи са ужасом посматрају поступак Јевреја у одбацивању и разапињању Христа; и, док читају историју Његовог срамотног злостављања, мисле да Га љубе и да Га не би одрекли као Петар, нити би Га разапели као Јевреји. Али Бог, који чита срца свих, ставио је на пробу ту љубав према Исусу за коју су тврдили да је осећају. Цело небо је са најдубљим занимањем посматрало како је примљена порука првог анђела. Али многи који су исповедали да љубе Исуса, и који су проливали сузе док су читали извештај о крсту, исмевали су радосну вест о Његовом доласку. Уместо да поруку приме с радошћу, прогласили су је заблудом. Мрзели су оне који су волели Његово јављање и искључивали их из цркава. Они који су одбацили прву поруку нису могли имати користи ни од друге; нити им је користио поноћни поклич, који је требало да их припреми да вером уђу с Исусом у Светињу над светињама небеске светиње. А одбацујући две претходне поруке, толико су помрачили свој разум да не могу видети никакву светлост у поруци трећег анђела, која показује пут у Светињу над светињама. Видела сам да су, као што су Јевреји разапели Исуса, тако и назовицркве разапеле ове поруке, и зато немају никакво знање о путу у Светињу над светињама, нити могу имати

користи од Исусовог посредовања тамо. Попут Јевреја, који су приносили своје бескорисне жртве, они узносе своје бескорисне молитве у одељење које је Исус напустио; а Сотона, задовољан том обманом, узима на себе верски карактер и умове ових тобожњих хришћана приводи себи, делујући својом силом, својим знацима и лажним чудесима, да би их учврстио у својој замци.“ Early Writings, 259–261.

Ако не будемо прихватили поруку упозорења представљену 11. септембром 2001, онда ћемо свакако прихватити закон о недељи када дође, под претпоставком да смо још живи. С тим у вези, проба у којој одређујемо своју вечну судбину, и проба коју морамо проћи пре него што будемо запечаћени при закону о недељи, а која је уједно и проба коју морамо проћи пре него што се затвори време милости, јесте друга проба, и то је проба иконе звери.

„Господ ми је јасно показао да ће лик звери бити образован пре него што се време милости заврши; јер то треба да буде велики испит за Божји народ, посредством кога ће њихова вечна судбина бити одлучена. Твој став је такав сплет противречности да ће се само малобројни дати завести.

„У Откривењу 13 ова тема је јасно изложена; [Откривење 13:11–17, наведено].“

„Ово је испит који народ Божји мора проћи пре него што буде запечаћен. Сви који су доказали своју оданост Богу држањем Његовог закона и одбијањем да прихвате лажну суботу, стаће под заставу Господа Бога Јехове и примиће печат живог Бога. Они који се одрекну истине небеског порекла и прихвате недељну суботу, примиће жиг звери.“

Manuscript Releases, volume 15, 15.

Drugi ispit u vremenu zapečaćenja sto četrdeset i četiri hiljade jeste proročki vizuelni ispit. On zahteva prepoznavanje oblikovanja ikone звери u Sjedinjenim Američkim Državama, a taj ispit može biti otkriven jedino kroz Božju proročku Reč. Štaviše, Božja proročka Reč biće shvaćena samo od onih koji izaberu da jedu poruku poznog dažda, koja je predstavljena kao metodologija pravilo na pravilo. Ako odbijemo da jedemo poruku koja je u ruci silnog anđela iz Otkrivenja osamnaest kada siđe, nećemo posedovati sposobnost da prepoznamo oblikovanje ikone звери.

Да би се појела порука у руци анђела, неопходно је да ученик пророштва може да види да анђеол у својој руци има поруку. Када силазни моћни анђеол из Откривења осамнаесте главе сиђе, стих не указује ни на шта у његовој руци, али методологија правило на правило утврђује, на основу више сведока, да се у руци анђела који силазе увек налази порука. Они који одбацују методологију правило на правило слепи су за поруку која пружа доказ да се лик звери образује у Сједињеним Државама. То се мора препознати, јер наша вечна судбина почива на препознавању ове истине. Правило на правило, Сестра Вајт поистовећује пророчке одлике првог анђела са истим одликама моћног анђела из осамнаесте главе Откривења.

„Показано ми је какво је интересовање цело небо узело за дело које се одвијало на земљи. Исус је овластио једног моћног анђела да сиђе и опомене становнике земље да се припреме за Његово друго јављање. Када је анђеол напустио Исусово присуство на небу, пред њим је ишла необично сјајна и славна светлост. Речено ми је да је његова мисија

била да обасја земљу својом славом и опомене човека на долазећи Божји гнев. Мноштва су примила ту светлост. Неки од њих изгледали су веома озбиљно, док су други били радосни и занесени. Сви који су примили светлост окренули су своја лица ка небу и прослављали Бога. Иако је била изливена на све, неки су само дошли под њен утицај, али је нису од срца примили. Многи су се испунили великом гневом. Служитељи и народ сјединили су се са покваренима и упорно се одупирали светлости коју је ширио моћни анђео. Али сви који су је примили повукли су се из света и били тесно сједињени једни с другима.

„Сотона и његови анђели били су усрдно заузети настојећи да одвуку умове што већег броја људи од светлости. Друштво које ју је одбацило било је остављено у тами. Видела сам анђела Божјег како с најдубљим занимањем посматра Његов народ који Га исповеда, да забележи карактер који су развили када им је била изнесена порука небеског порекла. И док су се веома многи, који су исповедали љубав према Исусу, одвраћали од небеске поруке с презиром, подсмехом и мржњом, анђео с пергаментом у руци начинио је тај срамни запис. Цело небо било је испуњено огорчењем што су Исуса тако омаловажавали Његови тобожњи следбеници.“ Рани списи, 245, 246.

У том одломку, први анђео из четрнаесте главе Откривења био је „овлашћен“ „да сиђе и опомене становнике земље да се припреме за Његово друго јављање“, што је истоветно делу анђела из осамнаесте главе Откривења. Мисија првог анђела била је „да обасја земљу својом славом и упозори човека на долазећи гнев Божји“, што је, опет, мисија анђела из осамнаесте главе. Они који су примили поруку „прославили су Бога“, а они који су поруку одбацили „били су остављени у потпуној тами.“

Данило и три младића изабрали су да једу небеску храну, а друга група јела је вавилонску храну. На крају „видљивог испита“ од десет дана, Данило и његови другови прославили су Бога, јер су њихова лица била видљиво пунија и лепша од лица оних који су јели вавилонску храну. Порука првог анђела из Откривења, четрнаесте главе, представља сва три испита у оквиру свог поистовећења са вечним јеванђељем. Први испит је бојати се Бога, други је одати Му славу, а трећи испит наступа када дође час суда. Они који су узели књижицу из руке првог анђела и појели је, како је то представљено Јованом у десетој глави, прославили су Бога на другом испиту, и тада су били припремљени да уђу у Навуходоносоров суд. Ред на ред, први испит 11. септембра 2001. године био је да се поједе књижица која је била у руци силнога анђела. Тај испит увео је следећи испит, у којем је требало да се покажу две класе богомољаца уочи трећег и коначног лакмус-теста, који је једноставно показао или прослављен карактер, или карактер испуњен тамом.

Vreme pečačenja sto četrdeset i četiri hiljade jeste istorija od 11. septembra 2001. godine pa do skorašnjeg donošenja zakona o nedelji u Sjedinjenim Državama. U toj istoriji priča o deset devojaka biće ponovljena i ispunjena do poslednjeg slova. Ta činjenica, dakle, pokazuje da će se i proročka istorija iz Avakuma 2 takođe ponoviti i ispuniti do poslednjeg slova. To takođe znači da je period pečačenja sto četrdeset i četiri hiljade period u kome se dejstvo svake proročke vizije ponavlja i ispunjava do poslednjeg slova.

Данило, једанаесто поглавље, четрдесети стих, био је отпечаћен у време краја 1989. године. Стих почиње временом краја 1798. године, а завршава се тиме што означава време краја 1989. године. Ред на ред, време краја 1798. године усклађује се са временом краја 1989. године. Историја четрдесетог стиха, која почиње 1798. године и наставља се до недељног закона у четрдесет првом стиху, представља историју звери из земље (Сједињених Држава) као шестог царства библијског пророчанства. Два рога звери из земље — републиканизам и протестантизам — представљени су са два времена краја.

У време печатења сто четрдесет и четири хиљаде, протестантски рог ће током другог испита од три испита унутар тог временског раздобља произвести две класе поклоника. Једна класа ће развити Христов лик, а друга класа ће развити лик звери. У том раздобљу испитивања, републикански рог ће се ујединити са отпалим протестантским рогом и образовати лик звери, пошто ће протестантске цркве тада преузети власт над грађанском управом. То временско раздобље представљено је у сваком виђењу у Божјој Речи, јер се ту свака од „књига Библије сусреће и завршава“.

Други испит у тој историји јесте испит иконе звери, како унутрашње за девице, тако и споља за политичаре двеју супарничких политичких странака. Тај испит је испит који морамо положити „пре него што се време милости заврши“ приликом ускоро долазећег недељног закона. Тај испит је испит који полажемо „пре него што будемо запечаћени“. Тај испит је испит у којем ће „наша вечна судбина бити одлучена“.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„Још један моћан анђео добио је налог да сиђе на земљу. Исус је у његову руку ставио спис, и када је дошао на земљу, повикао је: ‘Паде, паде Вавилон.’ Тада сам поново видела разочаране како подижу очи ка небу, гледајући с вером и надом на јављање свога Господа. Али многи су, изгледа, остајали у отупелом стању, као да спавају; ипак сам на њиховим лицима могла да видим траг дубоке жалости. Разочарани су из Светог писма увидели да се налазе у времену одлагања и да морају стрпљиво чекати испуњење виђења. Исти доказ који их је навео да очекују свога Господа 1843. године, навео их је да Га очекују 1844. године. Ипак сам видела да већина није поседовала ону снагу која је обележавала њихову веру 1843. године. Њихово разочарање пригушило је њихову веру....“

„Када се Исусова служба у Светињи завршила, и Он пређе у Светињу над светињама, и стаде пред ковчегом у коме се налази закон Божји, Он посла другог моћног анђела са трећом поруком свету. У руку анђела беше стављен свитак, и док је у сили и величанству силазио на земљу, објављивао је страшно упозорење, са најужаснијом претњом икада упућеном човеку. Ова порука била је намењена да Божју децу стави на опрез, показујући им час кушње и тескобе који је био пред њима. Анђео рече: ‘Биће доведени у блиску борбу са звери и њеним ликом. Њихова једина нада у вечни живот јесте да остану непоколебљиви. Иако су им животи у опасности, морају чврсто држати истину.’ Трећи анђео овако завршава своју поруку: ‘Овде је трпљење светих: овде су они који држе заповести Божје и веру Исусову.’ Док је понављао ове речи, указивао је

на небеску светињу. Умови свих који прихватају ову поруку усмерени су ка Светињи над светињама, где Исус стоји пред ковчегом, вршећи своје последње посредовање за све оне над којима се милост још задржава и за оне који су у незнању преступили закон Божји. Ово помирење врши се и за праведне мртве и за праведне живе. Оно обухвата све који су умрли уздајући се у Христа, али који, не примивши светлост о Божјим заповестима, сагрешише у незнању преступајући његове прописе.” Early Writings, 245, 255.